

Ahoj, Rádio!

Rybáři v Ugandě se připravují na ranní lov ryb

Často začíná můj hovor s přáteli, se kterými se déle nevidíme, dotazem na Proglas, jak se nám daří, jak se držíme; já odpovídám, že dobře, že se snažíme utratit všechno a že se nám to daří a že kdyby bylo o něco víc, bylo by ještě veseleji. Hned přidám, že je to vlastně dobře, protože nedostatek burcuje k šetření. Mít polovinu posluchačů, než bychom rádi měli, zase vede k pokoře a ke stálému přemýšlení, co dělat sice úspěšně, ale lépe. Už jsem si zvykl, že mě mnozí nezdraví „Ahoj, Martine, ale „Ahoj, Rádio“. Mí spolupracovníci jsou na tom podobně: „Ty seš ta z toho Proglasu, víd?“

Všechny ty starosti jsou dobré starosti: Bohudík nyní nejde o holou existenci, ale o zářivou nebo méně zářivou budoucnost.

Kolik je na světě lidí a míst, kde vládne trvalý zármutek...

Už 17 let sužuje sever Ugandy jeden jediný zlý člověk, který krutým násilím a vyhrožováním smrti nutí jiné, zejména děti a mladé, zabít také. Problém, který by v jiné zemi zvládlo průměrně vycvičené protiteroristické komando, se stává v této africké zemi neřešitelným bez pomoci zvenčí. Lidé se zde bojí, a to právem.

Španělé byli pokořeni smrtí 191 svých občanů při odporné a hlavně zbytečné sérii výbuchů.

Prý arogantní Američané se snaží a smaží v Iráku a v Afghánistánu, prý nearogantní Evropané se ale do ničeho nehrnou.

Zdá se, že dvoutisíciletý vliv zásad křesťanství nám brání pochopit, jak mohou lidé v Iráku spálit auta i s lidmi a pak jejich mrtvoly zohavit a vláčet po ulicích.

Ale je tu „ale“. V minulých dnech lékaři u nás zachraňovali párset gramové děťátko narozené ve 22. týdnu těhotenství. Několik dnů předtím zamítly zvednutím ruky tři čtvrtiny poslanců novelu zákona, který dosud umožňuje „přerušit“ život právě tak starého, v lůně mámy rostoucího dítěte. Že by to bylo něco jiného? Ne? A že by to tedy nebylo geografickou nebo náboženskou příslušností? Že by to bylo v srdcích jednotlivců? Že by to bylo nedodržováním zásady: Co nechcete, aby druzí dělali vám, nedělejte vy jim? Ale to už jsme zase u toho křesťanství...

Prosím: Buďme zítra lepší než dnes, a to bez podmínek, že pouze tehdy, když totéž udělají druzí. Třeba se to vyplatí až v další generaci.

Děkuji.

o. Martin

FM vysílače Proglasu:

Svatý Hostýn	90,6 MHz
Praděd	93,3 MHz
Příbram	96,0 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Brno	107,5 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz
Tábor*	88,7 MHz
Písek*	89,5 MHz
České Budějovice*	92,3 MHz

* připravujeme

satelit Eurobird 1:

digitální vysílání pro celou Evropu, nekódováno, MPEG 2; 28,5° V-pol.; 12,607 GHz; 27,5 Ms/s; FEC: 3/4

živé vysílání na internetu:

live.atlas.cz/proglas.asp

Novinky

Ve Zpravodaji z minulého léta jsme otiskli dopis, v němž se paní Simona z Ústavu pro nevidomé ve Vlastovičkách u Opavy svěřila se svou starostí: „Když se stanu Vaší členkou, kdo mi bude číst Vaše tiskoviny?“ Odpověď přišla záhy – od příslušného Kapra z Opavy a přímo do Proglasu: „No přece já!“ (Podle vzoru: Kdo, když ne já a kdy, když ne teď?)

Do 8. listopadu L. P. 2003 byl vrchní technik Lubor Přikryl autorem pouhých tří dcer a jednoho Matěje, se svou ženou Alicí ovšem. Devátého listopadu však oznámil všem lidem proglasovým pomocí internetové pošty dobrou novinu: „My máme Emu. Ema má čtyři kila. Ema také má půl metru. Ó, my se máme!“

Náš stálý spolupracovník Libor Raclavský se nenechal zahanbit a jen o čtrnáct dní později přivedla paní Raclavská na svět Barboru, v pořadí čtvrté dítko v této pravoslavné rodině.

Již dvacátého prosince se o druhé děcko rozšířila také rodinka našeho nového (půlúvazkového) technika Marka Pospíšila z ostravského studia Hedvika. Dceruška dostala při křtu jméno Jana.

Aby naše holčičky měly v budoucnu nějakého nápadníka z vlastních řad, posloužil správce počítačové sítě Witek Grzebinski otcovstvím prvorozeného Vojtěška, právě na svátek svatého Štěpána.

Do pětice všeho dobrého hlásíme první přírůstek do rodiny manželů Romana a Evy Jurigových, našich dlouholetých pravoslavných spolupracovníků a přátel. Jmenuje se Adam a narodil se patnáctého března. Od vydání minulého Zpravodaje máme tedy o pět dětí víc, a to ještě nevíte, že chovat bude i jedna z našich moderátorek. Hádejte, která.

Také řady pomocných techniků se dočasně rozrostly: Jan Dudík řečený Jonáš pochází z Dobříše, vystudoval dopravní inženýrství a své okolí spolehlivě převyšuje nejmiň

o hlavu. (Zlí jazykové tvrdí, že proto, že je tak dlouhý, bude muset zastat práci dvou kratších.) Jonáš bude k naší lítosti posledním mládencem, který si u nás odslouží náhradní vojnu, neboť zanedlouho si ČR ponechá jen profesionální armádu.

A Jožin Kratoš, který natáčel a natáčet, v noci hlídal rádio a ve dne cosi montoval, vrací se z rodinných důvodů do rodné Ostravy. Dlouho nepobyl, Kratošek, škoda ho.

Jak řekla Helenka Bízová: Až nás opustí poslední technik, náhradník a noční vrátný, nezbude nám, než sklápnout uši a šupat nohama. Chlapi, kdo máte v penzi čas, pojďte sloužit do Proglasu!

Jak vypadá služba ve slovenském křesťanském rádiu Lumen se koncem března vypravila zkoumat trojice o. Martin – šéfredaktorka Marie – manažerka Helena. V Banské Bystrici jsme byli našimi kolegy přijati královsky, domluvili si některé společné pořady a vyměnili skoro plný notýsek nápadů, které hodláme navzájem inovovat a použít v českém i slovenském vysílání. Někdo by rovnou řekl obšlehout, ale jen když se to nám všem bude líbit.

Marie Blažková

Výlov rybníka – Den Kaprů

Do auly Biskupského gymnázia v Brně se o poslední lednové sobotě sjelo asi 320 Kamarádů Proglasu, našich dobrovolných spolupracovníků (někteří přijeli i s rodinou). Přivezli finanční dary, otázky a připomínky, odvezli si poděkování

My máme Emu Přikrylovou

Vojtěch Grzebinski - radujte se!

Naši milí Kapřici obklopeni vděčnými Proglasáky

a magazín Vlnění pro ostatní posluchače – členy Klubu přátel Radia Proglas – ve svém „rybníku“. Nejvzdálenější účastník valné hromady vyrazil předchozího dne večer (!) z Chomutova.

Rádio dlouho před setkáním slibovalo překvapení. Vyklubalo se z něj autorské divadlo bývalých i nyníšších pracovníků a spolupracovníků Proglasu, pohádka „Kde je Pají“. Texty a hudbu napsali Eman Míšek a Josef Fojta, hráli Kateřina Jakubcová, Igor Dostálek, Dana Pilchová a Adriana Růžicková. Z potlesku bylo zřejmé, že představení se líbilo.

Dotazy Kaprů technické (např. na budoucí digitalizaci vysílání a příjem v místech různě pokrytých signálem) i programové (třeba na chystaná čtení na pokračování) zodpovídali ředitel rádia otec Martin Holík, a šéfredaktorka Marie Blažková. Po obědě jsme slavili mši svatou v kostele svatého Augustina.

Všem Kaprům děkujeme za množství nezištné práce pro (věříme, že Boží) dílo Radia Proglas.

Kateřina Lapčíková

Kde je Pají? Kateřina Jakubcová a Igor Dostálek

I letos jsme plesali

V pořadí už osmý ples Proglasu probíhal v krásném městě Kroměříži. Vše začalo společnou mši svatou, kterou v kostele Blahoslavené Panny Marie celebroidali P. Piotr Koloch a P. Martin Holík.

Slavnostním večerem v Domě kultury provázeli Kateřina Lapčíková a Radek Habáň. K tanci hrála Dechová hudba Boršičanka Antonína Konička a v předšálí zněly

tóny diskotéky s DJ Radkem Habáněm.

Program byl opravdu bohatý. Kdo měl pocit, že mu to tentokrát s gardero-

Plesová soutěž v oblékání – sluší jim to!

bou nevyšlo, mohl vše napravit v „oblékačím soutěži“ – posuďte sami, že některým to opravdu slušelo...

Sen mnoha žen – být obdařována květinou – se splnil při květinové dámské volence.

Napětí v sále vyvrcholilo po 23. hodině, kdy se losovaly ceny z bohaté tomboly. (Mimochodem, pan ředitel si odnesl vysněnou digitální váhu ☺.)

O půlnoci jsme se ztišili ke společné modlitbě a poté se již společné setkání ubíralo ke svému konci.

Z plesu jsme odjížděli v raních hodinách, sice unavení, ale věřím, že všichni příjemně!

Kateřina Rózsová

Zeptali jsme se...

**Anny Štěpánkové-Bujdosó, autorky pořadů
Církve československé husitské**

Co nám o sobě chceš říci?

Můj manžel je Maďar (proto to jméno, které zní skoro jako válečný pokřik, jak mi někdo sdělil). Mám dvě děti, od roku 1989 působím jako farářka CČSH v Brně – Židenicích (v letech 1996 – 2002 na mateřské dovolené). S Radiem Proglas spolupracuji sedmým rokem.

Jak vzpomínáš na začátky své spolupráce s Proglasem?

Mám-li něco říci o začátku pořadů CČSH, musím se vrátit i k počátkům samotného Radia Proglas. To mělo za sebou pár měsíců vysílání a já půl roku mateřské dovolené. Blížily se Velikonoce, pro mne do té doby čas, který jsem intenzivně trávila ve společenství církve, a najednou jsem se skoro nikam nedostala. Tak jsem si jednoho dne naladila „jakousi“ stanici s křesťanským vysíláním. Začínal zrovna Svatý týden a já najednou měla možnost prožít Velikonoce sice doma, ale přece jen ve společenství křesťanů, byť z jiné církve. Díky Radiu Proglas jsem prožila krásné, duchovně naplněné Velikonoce. V té době mě také napadlo, zda by nebylo možné vysílat na Proglasu i pořady pro věřící CČSH. Vstřícná odpověď přišla takřka okamžitě a v červnu roku 1997 byl odvysílán náš první pořad. Jeho hosty byli tehdejší brněnský biskup Vratislav Štěpánek a můj kolega Petr Šandera – farář v Kuřimi, shodou okolností náš biskup současný. Bratr biskup Šandera dodával mým nejistým začátečnickým pokusům nádech profesionality svými fundovanými a zároveň živě podanými teologickými okénky. Za jeho spolupráci jsem mu velmi vděčná a myslím si, že dodnes patří jeho teologická zamyšlení k pořadům s největším ohlasem.

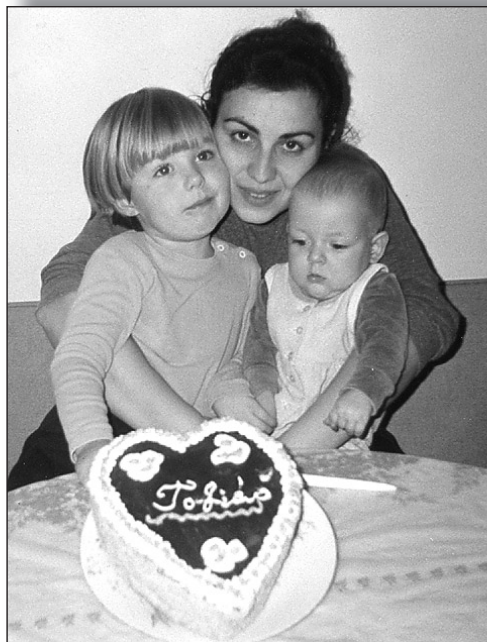
Jak volíš náplň pořadů?

Náplň pořadů byla a je různorodá – tematicky zaměřené pořady k různým výročím, reportáže

z obcí a nejvíce rozhovory. K těm nejraději zvu lidi, kteří možná nejsou ve společnosti zas tak známí a významní, ale jejichž práce v církvi je významná a důležitá – lidi, o kterých si myslím, že jsou onou solí a světlem pro tento svět. Na několika pořadech se také podílel bratr farář Zdeněk Svoboda – básník, literát a milovník češtiny, který připravil krásné medailony o literátech působících v CČSH. V posledních třech letech také spolupracuji s bratrem farářem Ervínem Kukuczskou – literátem a výtvarníkem, který natáčí rozhovory v královéhradecké a pražské diecézi.

Koho se ti zatím nepodařilo ve vysílání představit?

Protože Radio Proglas už není žádným oblastním rádiem – poslouchala jsem ho dokonce na dovolené v Německu – ráda bych získala spolupracovníky i v jiných diecézích naší církve. Všude je mnoho zajímavých lidí, témat a aktivit, které stojí za to představit ostatním. Snad se pár nadšenců najde – třeba i touto cestou.

**Farářka CČSH z Brna-Židenic
Anna Štěpánková-Bujdosó se svými dětmi**

Jak vidíš budoucnost ekumenických vztahů v naší zemi?

Podělím se s vámi o jednu svoji zkušenost, možno říci ekumenickou. Stalo se, že jsem jednoho dne místo do studia k natáčení pořadu odjela do porodnice k dosti předčasnému porodu. Stalo se ale také to, že jak v improvizovaném pořadu ČČSH, tak i při modlitbách na Radiu Proglas se lidé modlili za život a zdraví narozeného dítěte. Věřím, že i díky těmto modlitbám desítek či stovek neznámých lidí z různých církví, spojených právě skrze Proglas, dopadlo všechno nad očekávání výborně. Díky Bohu za to, díky Bohu za Proglas i za novou, veskrze ekumenickou zkušenost o tom, že není vůbec podstatné a možná ani smysluplné „patlat se“ v tom, čím forma modlitby, bohoslužby či víry je lepší a účinnější. Podstatné naopak je spojit se, každý svou formou, ve společném úsilí – někdy třeba o záchranu jednoho dítěte, ale v důsledku o záchranu celého světa. Všem posluchačům Radia Proglas přeji milost Božího požehnání, a to nejen při poslouchání této stanice, ale všude, kam vás Boží cesty povedou.

Za rozhovor děkuje Marie Blažková

Za přítelem

Sobotní odpoledne před Květnou nedělí bylo plné slunce a vůní. V té atmosféře časného jara jsme se ve vlčnovském kostele a pak na hřbitově rozloučili s naším bývalým kolegou Ladislavem Kadlčíkem, který v prvních dobách vysílání Proglasu pracoval v redakci vážné hudby. Spolupracoval i s náboženskou redakcí na tvorbě pořadů o poutních místech a sloužil jako varhaník při přenosu mší svatých z rádia. Také mnozí brněnští věřící jej pamatují jako výborného varhaníka a kantora v kostele svaté Máří Magdaleny. Jako sbormistr dostal Ladislav příležitost prezentovat českou sborovou hudbu na mnoha místech v zahraničí. Zapsal se nám do paměti jako člověk širokého srdce, prostý a nezáludný jako dítě, hluboce vzdělaný a žijící z víry. Poněvadž se chtěl aktivněji věnovat sborové hudbě a studiu teologie, odešel od nás už po roce, zůstal však naším přítelem a příležitostným poradcem. Láska k překrásné liturgii svatého Jana Zlatoústého jej později při-

Ladislav Kadlčík

vedla k rozhodnutí nechat se se svolením otce biskupa Vojtěcha Cikrleho inkorporovat do řecko-katolické církve a připravovat se ke kněžství pro katolickou církev východního obřadu. Před jáhenským svěcením však vážně onemocněl a přes veškerou péči lékařů, rodiny i přátel po půl roce skončil ve věku čtyřiačtyřiceti let. Na poslední cestu jej po mši svaté ve východním obřadu doprovodil biskup – apoštolský exarcha Ladislav Hučko, řada kněží východního i západního ritu, sbor východní církve, žáci z hudebního gymnázia v Brně, kde Ladislav vyučoval, a řada přátel z celé republiky. V Radiu Proglas nám zůstala na Laďu krásná památka: archivní nahrávka jeho symfonie, kterou absolvoval studium dirigování na Janáčkově akademii v Brně, a nádherný velikonoční hymnus z patnáctého století, který jsme na jeho doporučení nechali nazpívat brněnskou svatomichalskou scholu. Na Boží hod velikonoční ráno tak můžeme každým rokem z Proglasu slyšet sborový zpěv:

„O filii et filiae, Rex caelestis, Rex gloriae, morte surrexit hodie. Alleluia! – Zazpívej, církví, píseň chval, Ježíš, náš vítěz, slávy Král, dnes ráno z hrobu vzkříšen vstal, aleluja!“

Věříme, že Ladislav nás po svém utrpení předešel do slávy Boží, kde se přimlouvá za nás i za milovanou východní církev, a doufáme, že se jednou na věčnosti všichni shledáme.

Marie Blažková

Sever proti jihu

Ano, toto je článek nikoli o válce Severu proti Jihu, ale o velkém a relativně marném úsilí, kterým se Radio Proglas postupně a obtížně snaží být slyšitelné na celém území České republiky.

Když se podíváte na mapu, zjistíte, že lidé žijící na severu Čech i Moravy mají možnost poslouchat Proglas ze dvou velkých vysílačů – z Pradědu a Ještědu. To znamená, že severané jsou v dost velké přesile, s dvacetikilowattovými vysílači na tak vysokých kopcích jsou opravdu dobře vyzbrojeni. Zatímco jižané na Moravě mají několik menších vysílačů,

jižní Čechy donedávna měly jen malý vysílač, i když na překrásném místě, v Dobré Vodě u Nových Hradů. V poslední době tedy pracovníci z Proglasu

přispěchali jižanům na pomoc. Podařilo se zvýšit výkon novohradského vysílače na 2 kW, brzy po tom nám byla přidělena licence na tři vysílače v Táboře, Písku a v Českých Budějovicích. Tábořský vysílač bude přejímat část vysílání BBC, tedy stanice, která už dlouho poskytuje kvalitní zpravodajské relace.

Všechno ale něco stojí a v případě tří nových vysílačů nejde jen o peníze na nákup vysílacího zařízení. Lokality, ze kterých se bude vysílat, jsme si nenašli sami, ale byly nám přiděleny. Proto vyžaduje velké úsilí najít vhodné objekty, odkud bude Proglas dobře slyšet, přitom ale vyhovět požadavkům úřadů, které mají nad vysíláním dohled. Naštěstí jsme našli plno dobrých lidí, kteří se nám v jednotlivých městech snaží pomoci, a proto věříme, že se vysílání rozběhne co nejdříve. Konkrétně v Českých Budějovicích nám ochotně a zdarma poskytly své prostory sestry kongregace Nejsvětější Svátosti. Místo, ze kterého vysíláme, má tedy svůj duchovní rozměr.

V Táboře a v Písku je to složitější. Místa, na kterých by mělo být podle licence umístěno vysílací zařízení, nejsou pro nás použitelná, je nutné

najít jiná řešení, ale v těsné blízkosti původních lokalit. I když jsme obě města několikrát navštívili, ukázalo se, že problémů je víc, než kolik nás vůbec mohlo napadnout, a vysílače ještě chvíli budou čekat na den svého spuštění.

Další zprávou, která nepotěší obyvatele z vesnic v okolí Písku a Českých Budějovic, je ta, že vysílače nebudou pokrývat víc než opravdu jen samotná města.

Kmitočty, na kterých můžete zanedlouho signál Proglasu v jižních Čechách hledat, jsou uvedeny na titulní straně tohoto Zpravodaje.

Doufáme, že v době, kdy dostáváte svůj výtisk Zpravodaje, se některé vize popsané v tomto článku už staly skutečností a vy už můžete pilně šířit mezi své známé a přátele zmíněných měst: Zkuste to naladit!

Lubor Přikryl

Nemůžete nás naladit?

Nejkvalitnější poslech rádia pro celou naši republiku i střední Evropu umožňuje příjem přes satelit. Pro ty, kteří nás zatím nemohou naladit, zůstává jediným řešením.

Členové Klubu přátel Radia Proglas si nyní mohou koupit kvalitní satelitní přijímače HUMAX nebo Emtech za speciální cenu se slevou, včetně paraboly a příslušenství. Přijímače si mohou zakoupit v prodejně OMKO, Staňkova 33, 621 00 Brno nebo u nás v Proglasu, případně můžeme satelitní přijímač zaslat na dobírku. Při koupi je nutné předložit členský průkaz (na jeden průkaz budou prodány nejvýše 3 přijímače).

V Proglasu je také k dispozici návod na instalaci a naladění satelitu pro příjem Radia Proglas. Na vyžádání vám jej rádi zašleme poštou nebo e-mailem.

O soutěži Proglaso – tentokrát spíše pro dospělé

Biblický kvíz *Proglaso* vysíláme v podstatě od počátku existence rádia, každou neděli hodinu před polednem. Za dobu jeho trvání se za mikrofonem vystřídala pěkná řádka moderátorů, někteří se vyměnili, jiní zůstávají. Mnohem více a častěji se obměňují jména těch, kdo se do soutěže zapojují – bez nadsázky se dá říci, že jde nejméně o jednu celou generaci. Vždyť děti, které si pamatujeme z první třídy, letos končí základní školu.

Mnohé věci se za onu dlouhou dobu změnilo, ale některé zůstávají a občas se sluší je připomenout. Berte prosím následující řádky jako „návod k použití soutěže *Proglaso*“.

Proglaso má tři části: písemnou a dvě telefonické – do živého vysílání nebo mimo ně.

Písemné zadání tvoří čtyři otázky, na první dvě by měl odpovědět každý, kdo se chce do soutěže zapojit, tři otázky zodpovídají ti, kterým je dvanáct a více, všechny čtyři jsou určeny patnáctiletým a starším. Otázky je možné zachytit na konci soutěže *Proglaso* krátce před nedělním polednem, opakujeme je ve svátečním odpoledni před 14. hodinou a v 18:25 nebo v pondělí v 6:45, k nalezení jsou i na našich internetových stránkách. Odpovědi lze posílat klasickou poštou, faxem i elektronicky proglaso@proglas.cz.

Mimo živé vysílání se v průběhu nedělního klání volá do soutěže nazvané Sít'; otázka zazní přímo z úst moderátorů, děti pak volají dvěma dobrovolníkům. Nestačí znát správnou odpověď, je třeba mít i kus štěstí – během dané hodiny, kdy *Proglaso* probíhá, vyhraji vždy dvakrát čtyři soutěžící. Jejich jména se pak dozvíte z vysílání.

Do živého vysílání se dostanete skrze dvě čísla. Zelenou linku pravidelně vyhrazujeme pro děti ze dvou krajů, druhé číslo je k dispozici všem. Výjimku tvoří první neděle v měsíci, kdy chceme dávat prostor těm, kteří se ještě nikdy nedovolali (a ostatním nabízíme možnost si od soutěžení odpočinout). Při volání je dobré mít na paměti, že dítě by mělo být nejméně školního věku (lépe druhá než první třída), jistě však komunikativní, schopné samostatné domluvy s moderátory pořadu.

Moc apelujeme na to, aby děti soutěžily opravdu samy, bez nápovědy či pomoci dospělých. Na úvod je dobré se představit celým jménem, uvést věk a místo bydliště. Pak už se soutěží, možnosti *a*, *b*, *c* jsou tu třeba i na výběr, pokud opravdu dítě neví a neví. Připraveny jsou dvě otázky, poprvé volající mohou jednu odpověď poplést, ti, kdo soutěží vícekrát, už musí znát obě. A když se všechno povede, stačí čekat na výhru.

Výhry, to je kapitola sama pro sebe. Týdně jich rozešleme okolo dvaceti, někdy i pětaticeti. Většinou pochází z darů posluchačů – a za to vám patří velký dík. Díky za to, že na nejmenší pamatujete.

Proglaso je tu například proto, aby pomáhalo poznávat Bibli, aby trochu zkoušelo znalosti a trochu přineslo potěšení z výher, ale hlavně proto, abychom si mohli společně uvědomovat a prožívat velkou radost z toho, že každý z nás je Božím dítětem. A na to je přece dobré nezapomínat.

Do *Proglasu* se ovšem nepíší pouze odpovědi na otázky. Před časem jsme se ptali, jaké mají naši malí posluchači plány do budoucna. Na papíře defilovali učitelé, vychovatelky v mateřské školce, hasiči, keramik, zahradník, malířka, ale taky barmanka nebo cestovatel, záchranář a lenochod (to prosím v jedné osobě). Mnohem zajímavější však byla odůvodnění těchto rozhodnutí: *Chtěl bych být automechanik jako tatínek* (Marek, 6 let). *Chtěla bych být učitelkou na prvním stupni ZŠ, protože ráda chodím do školy* (Liduška, 11 let). *Chtěla bych být barmankou, protože obdivuji barmany, jak umí míchat nápoje* (Jana, 13 let). *Chtěl bych dělat něco s elektronikou, opravovat rádia, televize, počítače, protože rád zapojuju drátky* (Jirka, 7 let). A nebo *Jestliže to ještě několikrát nezměním, budu zahradnicí* (Alžběta, 10 let).

Uvažovala jsem o tom, že bych mohla pracovat v Radiu Proglas, myslím, že by mě to bavilo. Tuto větu jsem před časem našla v dopise dvanáctileté Klárky. Inu, uvidíme...

Lucie Endlicherová

Proglas jede s vámi do Mariazell

Budeme mezi 80 tisíci poutníků

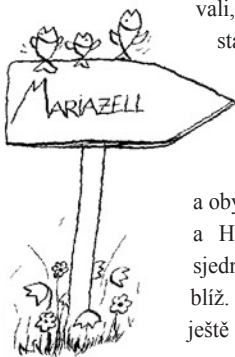
V polovině února jsme vyslechli pastýřský list českých a moravských biskupů, kterým pozvali všechny věřící k účasti na pouti osmi národů do rakouského Mariazell. Ve svých farnostech jsme si podle svých možností rezervovali místa v autobusech, dobrodružnější povahy si už teď leští pohorky a konají poslední technické úpravy na svých bicyklech. Tradičním i netradičním způsobem se na konci května dá střední Evropa do pohybu.

Sejde se nás prý na 80 tisíc. Chybět nebudou kolegové a bratři z Polska, Slovenska, Maďarska, Slovinska, Chorvatska, Bosny a Hercegoviny a pochopitelně domácí Rakušané, kteří se s velkým nadšením ujali náročného úkolu celou akci zorganizovat.

Kristus – naděje Evropy

Snad ani méně informovaným čtenářům neuniklo, že hovořím o vyvrcholení projektu Středoevropských katolických dnů. V jejich rámci proběhla řada mezinárodních setkání, odborných diskusí, poutních bohoslužeb a dalších akcí. Za každou z uvedených zemí jsme obětovali přímluvné modlitby určené neděle. Na konci května celý projekt vyvrcholí – a bude pokračovat. Heslo „Kristus – naděje Evropy“ by totiž podle záměru pořádajících biskupských konferencí mělo proniknout celou současnost, která je zejména na našem starém kontinentě charakteristická překotnými změnami. Vzpomeňme si, že ještě nedávno vedla středem Evropy železná opona. Loni, když biskupové projektu Středoevropských katolických dnů vyhlášovali, byl z osmi zúčastněných států jediný členem Evropské unie (Rakousko). Až se sejdeme v Mariazell, budou už euroobčané

tvořit výraznou většinu a obyvatelé Chorvatska a Bosny a Hercegoviny budou mít do sjednocené Evropy zase o krůček blíž. Většinu zúčastněných zemí ještě nedávno svíraly okovy

kununistické diktatury; nyní se věřící svobodně sejdou symbolicky v místě, kterým zněly intenzivní modlitby za návrat demokracie do oblasti.

Právě na tuto skutečnost chce celý projekt poukázat: Evropská integrace se nemá odehrávat mimo nás, ale měli bychom ji skutečně přijmout za svou a jako křesťané ji obohacovat tisíciletým hodnotovým dědictvím, které nám svěřil Kristus.

Pout' ve vysílání Proglasu

Z výše popsaných důvodů je mariazellská pout' významnou a neopakovatelnou událostí v životě středoevropských katolíků (a troufám si tvrdit, že nejen jich – na pout' se chystají také vysocí státní představitelé) a jako takové jí patří důležité místo ve vysílání naší stanice. S aktuálními informacemi se můžete setkat téměř denně v hlavní zpravodajské relaci Proglasu – **každý všední den v 19:05, v sobotu souhrn Zrcadlo týdne v 19:00**. Ve dnech uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje například čekáme na vyjádření Vatikánu ohledně možné účasti Svatého otce na pouti. Jak se bude termín zahájení pouti blížit, nabudou na intenzitě informace praktického charakteru (co vzít s sebou a co nebrat, jak je zajištěno ubytování, strava nebo přechod hranic apod.). Ve spolupráci s našimi kolegy v dalších zemích budeme také sledovat přípravu na pout' v zahraničí.

Pozvánka od kardinála Schönborna

Na celém projektu Středoevropských katolických dnů se významným způsobem podepsal vídeňský arcibiskup Christoph kardinál Schönborn. Rozhovor s ním zazněl v dubnovém vydání pořadu *Všimli jsme si*, kde jsme mohli mimo jiné slyšet, že rakouští věřící jsou připraveni nás přijmout ve svých domovech a farnostech a velmi jim záleží na tom, abychom v co nejhojnějším počtu do Mariazell doputovali.

Přečtěte si informace z místa

Pokud se do Mariazell nevydáte, může být Proglas spojovacím článkem s vašimi známými a příbuznými, kteří se pouti zúčastní. Příval informací před zahájením vlastního putování ještě zesílí. Plánujeme být ve spojení se skupinkami pěších a cyklistů, neschopnější redaktor ☺ Filip Breindl bude ve svých

vstupech několikrát denně informovat o aktuálním dění v Mariazell. Už teď se těší na otevřenou atmosféru setkání, ve které bude s radostí zprostředkovávat zážitky tuzemských i zahraničních poutníků poslouchajícím doma.

Tak tedy v **sobotu 22. května** dopoledne na slyšenou (a ještě raději na viděnou v Mariazell).

Filip Breindl

Vzácná návštěva

Praha a Boskovice měly vzácnou návštěvu a mikrofony Proglasu byly u toho!

Profesor Tomáš Špidlík, kterého papež Jan Pavel II. jmenoval loni v říjnu kardinálem, přijel na pozvání pražského arcibiskupa, kardinála Miloslava Vlkem, na návštěvu České republiky.

Z Říma přiletěl v sobotu 21. února a zavítal ke svým spolubratrům z jezuitského řádu. Ještě před mší svatou, kterou celebroid v kostele svatého Ignáce v Praze v Ječné ulici, jsem měla možnost se poprvé s panem kardinálem setkat a natočit rozhovor. Pak už jsem sledovala všechna jeho pražská vystoupení na veřejnosti. Beze stopy únavy od časného rána do pozdního večera v úsměvné náladě zvládal po všechny dny opravdu nabitý program.

Nedělní mše svatá v Boskovicích byla hlubokým zážitkem nejen pro účastníky v rodném kardinálově městě, s nimiž pak dlouho besedoval, ale i pro mnoho z posluchačů Proglasu, kteří ji sledovali v přímém přenosu a dodnes si píší o záznamu pronesené promluvy.

V pondělí už byl kardinál Špidlík zpět v Praze a účastnil se mimořádného kněžského dne, na nějž byli pozváni biskupové, kněží a jáhni ze všech diecézí české a moravské církevní provincie. Na přednášku „O novém pojmu církve po II. vatikánském koncilu“, kterou pan kardinál pronesl, byl vřelý ohlas. Východiskem všech jeho prací je lidská osoba. A proto všechny náboženské ideje podává osobním způsobem, skrze lidské srdce. Pan kardinál skutečně proteplil svou vřelostí všechna setkání. Lidé kolem něj se v ty dny na sebe usmívali srdečněji než jindy, slova, která provázela srdečné stisky rukou, vycházela opravdu ze srdce. I při večerní slavnostní mši, kterou kardinál Špidlík celebroid v katedrále svatého Víta,

znělo hymnické Te Deum zvláště plnými a srdečnými hlasy.

Úterní ranní mši svatou celebroid kardinál společně s pražským arcibiskupem, Miloslavem kardinálem Vlkem, v Arcibiskupském

Kardinál Tomáš Špidlík

semináři v Praze. Jako doktor honoris causa Univerzity Karlovy se setkal také s akademickou obcí této nejstarší české univerzity. Ve Vlasteneckém sále hovořil o duchovní jednotě Evropské unie. Rozvedl tu svůj známý výrok o tom, že Evropa má dýchat oběma plícemi. Posluchači většinou ani nedýchali, a díky výrokům pana kardinála se tak od srdce smáli, že se můj mikrofon chvěl blahem. Potlesk, kterým doprovodili účastníci slova rektora UK prof. Ivana Wilhelma, když neformálně předal panu kardinálovi ocenění, jsem vám prostřednictvím našeho zpravodajství už poslala. Byly to krásné chvíle!

Vyvrcholení přišlo k večeru při poslední přednášce, kterou významný český jezuita Špidlík pronesl v Pastoračním středisku sv. Vojtěcha na téma vztahu umění a teologie. I tam ho doprovodili velký kancléř fakulty, kardinál Miloslav Vlk, a děkan Katolické teologické fakulty UK, prof. Ludvík Armbruster. Tak nabito v sále v přízemí, v přísálí s velkou obrazovkou a na ochozech snad ještě tyto prostory nezažily. A ta atmosféra důvěry mezi přednášejícím a převážně mladými studenty v publiku! Lidská srdce tu tloukla ve vzácném souzvuku... A způsobil to jeden jediný významný srdečný český jezuita.

Čtyřiaosmdesátiletý kardinál Tomáš Špidlík slíbil, že se domů zase brzo podívá. Do té doby máme dost času promyslet si, k čemu nás inspirovaly jeho přednášky, můžeme se začít do některé z jeho knih o spiritualitě východu nebo sbírek pohádek a bajek. Ale protože jsem všechna dostupná vystoupení kardinála Špidlíka v Praze natáčela, můžete se těšit i na rozhlasové pořady. Ráda je pro vás v pražském studiu Kristián připravím.

Jana Beránková

Radio Proglas ★ 88,7 Tábor - 89,5 Písek - 90,6 Svatý Hostýn

pondělí až pátek

00:05	po - Folklorní okénko (R)	12:05	Hudební siesta
	út - Jak se vám líbí (R)	13:00	Zprávy BBC
	st - Oktáva (R)	13:05	Vzkazy
	čt - Noční cukrárna	13:20	Písničky časné odpolední
	pá - Jak se vám líbí (R)	13:50	Dnešek v kalendáři
01:00	Komorní hudba	14:00	Pozvánky
01:30	po - Noční bdění s folkem	14:30	Třikrát z Proglasu
	út - Noční bdění s blues	15:00	Zprávy BBC
	st - Noční bdění s jazzem		(1. pátek v měsíci a v postu - Křížová cesta)
	čt - Noční bdění s etnickou hudbou	15:05	Písničky pro hezké odpoledne
	pá - Kronika populární hudby		po - Komentář týdne
02:00	Komorní hudba	15:25	Informace o pořadech
02:30	po - Křesťan a svět (R)	15:40	Listárna (út, čt)
	út - Živý kraj (R)	16:00	po - Do života
	st - Příběh z kraje (R)		út - Barvínek
	čt - Osobnost kraje (R)		st - Rozhlasové městečko
	pá - Církve ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)		čt - Církve ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)
03:00	Písničky nad ránem		pá - Všimli jsme si
03:30	po - Vítejte, senioři (výběr)	16:55	po - Hitparáda Kolem se toč (R)
	út - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)		út - Slyšte, lidé! (R)
	st - Duchovní vzdělávací pořad (R)		st - Folklorní okénko
	čt - Radio Vatikán slovensky		čt - Hrajte, kapely!
	pá - Z archivu slovesných pořadů (R)		pá - Oktáva
04:00	Písničky před svítáním	17:30	pá - A capella/Rok české hudby
04:45	Jítro s dechovkou	17:55	Myšlenka na den (R)
05:00	Informace o pořadech	18:00	po, st - Modlitba růžence
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín		út, čt, pá - Mše svatá
05:27	Myšlenka na den	18:35	Hudební zastavení
05:30	Vážná hudba	18:45	Večerní zíváček
05:42	Evangelium	19:00	Zprávy (BBC, Proglas)
06:00	Zprávy BBC	19:15	Jak se vám líbí
06:10	Ranní chvály	20:00	Bible v liturgii
06:45	Ranní zíváček (po Proglasu - pís. zadání)	20:25	Duchovní hudba
07:00	Zprávy BBC	20:45	Radio Vatikán
07:20	Putování po krajích	21:05	Večerní chvály
07:45	Třikrát z Proglasu	21:15	Křesťanské písně
08:00	Zprávy BBC	21:30	Čtení na pokračování
08:45	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)	22:00	po - Církve ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla
09:00	Vážná hudba		út - Osobnost kraje
09:15	Vysílá TWR		st - Živý kraj
09:30	Dopoledne s Proglasem		čt - Příběh z kraje
	po - Živý kraj (R)		pá - Pravoslavní
	út - Kafemlýnek	22:30	po - Křesťanské noviny (rádio Lumen)
	st - Magdazín		út, pá - Živý růženec
	čt - Vítejte, senioři (Minuty pro zdraví)		st - Křesťan a svět (R)
	pá - Knihovnička Proglasu (R)		čt - Duchovní vzdělávací pořad (R)
10:25	Informace o pořadech	23:00	po - Noční linka
10:30	Vonička (út, čt dechovka)		út, čt - Písničky k usínání
11:00	Zprávy BBC		st - Noční cukrárna
11:05	Čtení na pokračování		pá - Duchovní hudba
11:30	Písničky před polednem	23:50	Duchovní slovo
11:57	Myšlenka na den (R)	23:58	Půlnoční modlitba
12:00	Polední modlitba		

97,9 Ještěd - 105,7 Uherský Brod - 107,5 Brno - 107,5 Nové Hradky

92,3 České Budějovice - 93,3 Praděd - 96,0 Příbram-Drahlín

sobota

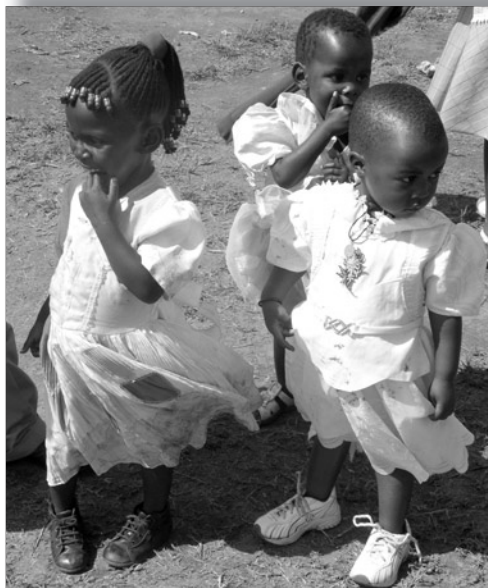
00:05	Jazz/blues
01:00	Komorní hudba
01:30	Písně do tmy
02:00	Komorní hudba
02:30	Z archivu hudebních pořadů
03:30	Magdazín/Všimli jsme si (R)
04:15	Písníčky před svítáním
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
06:00	Informace o pořadech
06:05	Hudebně-zpravodajský magazín
06:20	Evangelium
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)
07:30	TWR - Na sobotní frekvenci Proglasu
09:00	Pozvánky
09:30	Barvíněk (R)
10:25	Informace o pořadech
10:30	Vonička
11:00	Zprávy BBC
11:05	Magdazín/Všimli jsme si (R)
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:05	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:30	Tržiště - telefonická inzerce
13:50	Dnešek v kalendáři
14:00	Čtení pro mládež
14:20	Písníčky k odpočinku
15:00	Jak se vám líbí (R)
16:00	Zprávy BBC
16:05	Čteme z křesťanských periodik
16:20	Informace o pořadech
16:30	Sobotníček
17:00	Osobnost kraje (R)
17:25	Hudební listování
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Komentář týdne
18:05	Písníčky pro příjemný podvečer
18:45	Večerní zíváček
19:00	Zrcadlo týdne
19:15	Slyšte, lidé!
20:15	Radio Vatikán
20:30	Modlitba růžence
21:05	Večerní chvály
21:20	Vstupenka na operu/operetu
22:10	Do života (R)
22:55	Informace o pořadech
23:00	Písníčky k usínání
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

neděle

00:05	Hitparáda Kolem se toč (předpremiéra)
01:05	Příběh z kraje (R)
01:30	Noční vonička
02:00	Komorní hudba
02:30	Z archivu slovesných pořadů
03:30	Zrcadlo týdne
03:50	Písníčky před svítáním
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písníčky pro sváteční ráno
06:00	Informace o pořadech
06:05	Čteme z křesťanských periodik (R)
06:20	Evangelium
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)
07:45	TWR
08:00	Duchovní hudba
09:00	Mše svatá
10:00	Varhanní hudba
10:25	Informace o pořadech
10:30	Duchovní vzdělávací pořad
11:00	Proglaso
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:05	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:20	Knihovnička Proglasu
13:30	Písníčky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
13:55	Proglaso - písemné zadání
14:00	Nedělní pohádka
14:30	Blahopřání
16:00	Zprávy BBC
16:05	Vzkazy
16:20	Informace o pořadech
16:30	Písníčky z archivu
17:00	Křesťan a svět
17:30	Pravoslavní (R)
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Modlitba rodin
18:25	Proglaso - písemné zadání (R)
18:45	Večerní zíváček
19:00	Hitparáda Kolem se toč
20:15	Radio Vatikán
20:30	Koncert duchovní/vážné hudby
22:05	Večerní chvály
22:20	Písníčky k usínání
22:55	Informace o pořadech
23:00	Komorní hudba
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

Programové schéma platné od 1. ledna 2004. Aktuální program je uveřejňován každý týden v Katolickém týdeníku.
 Přehled pořadů – objednávky na e-mail: redakce@proglas.cz
 (R) – opakování (repríza) pořadu

První česká misijní cesta do rovníkového státu Uganda

Ugandské děti po nedělní mši svaté

Obecné informace: Oficiální název: Ugandská republika, rozloha: 236 580 km², populace: 23 mil. obyvatel, hl. město: Kampala, prezident: Yoweri Museveni, úřední jazyk: angličtina, měna: ugandský šilink (USh)/100 centů (1 dolar = cca 1800 šilinků)

Uganda byla pro mě donedávna jen názvem jednoho z afrických států, které má člověk v povědomí a občas je navštíví prstem na mapě, když zatouží alespoň v představách vycestovat do dalekých končin. Tyto představy se ovšem staly od 13. února do 1. března tohoto roku skutečností.

Vše začalo asi takto: „Ahoj Pavle, přeji dobré ráno! Máš chvíli čas?“ ozvalo se v telefonu na klapce 68 čili z fary svatého Augustina. Byl to otec Martin. Že by nějaký průšvih? „Nechtěl bys do Ugandy?“ zeptal se mě. „Nic složitého. Jen zajedeš do Vídně, poletíš do Amsterdamu a pak přes Keňu do Ugandy. Pohoda, že?“ Přestože mi racionální část mého já radila: Hochu, hochu, tuhle nabídku raději odmítni!, nedalo se odolat. Již za několik hodin bylo rozhodnuto – pojedu za Proglas do afrického rovníkového státu Uganda. Této cesty jsem se zúčastnil společně s P. Jiřím Šlégrem, ředitelem Papežských misijních děl (PMD) v České republice, a P. Leošem Ryškou, ředitelem televizního studia Telepace v Ostravě.

Jednalo se o první českou misijní cestu do Ugandy v rámci oslav 160. výročí založení Papežského misijního díla dětí. Cílem naší cesty bylo navštívit projekty sponzorované PMD, setkat se s bohoslovci a s těmi, kterým pomohly dary z ČR. Šlo též o hlubší navázání vztahů s místní církví i lidmi, poznávání jejich kultury, víry a běžného způsobu života.

Byli jsme hosty národní kanceláře PMD v Ugandě pod vedením ředitele P. Augustina Lukengeho, který nás po celou dobu návštěvy i se svým pětičlenným kolektivem doprovázel. V prvních dnech jsme byli přijati arcibiskupem Kampaly, kardinálem Emmanuelem Wamalou a apoštolským nunciem, arcibiskupem Christophem Pierrem. Oba vyslovili velkou vděčnost za návštěvu a zájem o hledání způsobu financování projektů na pomoc dětem. Jak jsme se později dozvěděli, lidé v Ugandě se pravidelně modlivali růženec za pád komunistického režimu. V naší návštěvě viděli naději a poselství, protože jejich modlitby byly vyslyšeny.

O první neděli jsme se zúčastnili ve městě Entebbe oslavy 125. výročí příchodu prvních katolických misionářů do Ugandy. Celá oslava byla zahájena symbolickou rekonstrukcí příplutí misionářů. Následovala čtyřhodinová mše, kterou sloužil kardinál z Kampaly. Mše byla velice živá. Asi stočlenný sbor zpíval gospelové písně za doprovodu bubnů. Silnou částí mše svaté byl obětní průvod. Mohli jsme zde vidět zástup lidí přinášejících nejrozumnější dary jako trsy banánů, živého kohouta či pytle cementu na stavbu kostela. V okamžiku proměnění těla a krve Páně začalo pršet. Přestože se pod tíhou přívalu velkého množství vody začala po chvíli protřívát

Biskup C. Kakooza

provizorní střecha, mše pokračovala dále v příjemné atmosféře, lidé se smáli a byli šťastní. Později jsme zjistili, že se tak stalo po měsíci modliteb za déšť.

Navštívili jsme několik dětských domovů, kde jsme se setkali s dětmi bez rodičů či dětmi odloženými. Cesty nás vedly i za bohoslovci do seminářů a církevních škol. Setkali jsme se studenty připravujícími se na kněžství již od deseti let.

K nejsilnějším zážitkům pro mě patřila návštěva severní Ugandy, diecéze Gulu a Lira, kam jsme se na tři dny vypravili.

Severní Uganda je již po dobu 18 let sužována útoky rebelů, Armádou božího odporu (LRA) pod vedením Josepha Konyho. Svoji armádu a základny skrývají v jižním Súdánu. Armádu o 10 000 členech tvoří z devadesáti procent děti, které byly zajaty a pod nátlakem a výhrůzkami nuceny k zabíjení a podílení se na dalším devastování vesnic a zájímání dětí. Většina obyvatel žije v provizorních vesnicích, tzv. kempech. Jsou to vesnice i o několika desítkách tisíc uprchlíků, kteří zde přebývají v hliněných domcích a čekají na lepší zítřky. Jedním z takových kempů, který jsme navštívili, byla vesnice Awar. Existuje od roku 1996 a žije v ní 27 000 obyvatel (je to údaj bez započtení žen a dětí). Spatřili jsme tam několik vypálených domů, zničených před pár týdny nájezdem rebelů. Každý večer je možné v ulicích měst vidět stovky lidí, nesoucích si nejnnutnější věci, kteří prchají ze strachu před nočními útoky LRA ze svých vesnic (kempů) do relativního bezpečí měst. Hledají tam místa ke spánku v ulicích, na verandách domů či v zahradách.

Setkali jsme se také s bohoslovci, kteří vyprávěli o děsivém zážitku, když je vloni rebelové přepadli. Po skoro tříhodinovém dobývání se do semináře a ložnic studentů jich bylo čtyřicet dva svázáno a odvečeno do buše. Dvaceti čtyřem chlapcům se podařilo ze zajetí časem uprchnout. Osmnáct z nich je stále nezvěstných.

Měli jsme též možnost navštívit organizaci

Zleva: Pavel „Edík“ Šaněk – editor Proglasu, P. Leoš Ryška – ředitel TV studia Telepace, P. Jiří Šlégr – národní ředitel Papežského misijního díla v ČR, P. Augustine K. Lukenge – národní ředitel Papežského misijního díla v Ugandě, sestra Mary Fortunata Nakitto, sestra Justine Nakayima, Joy a sestra Mary – pracovnice PMS

GUSCO. Tato organizace pomáhá dětem, kterým se podařilo uprchnout ze zajetí rebelů. Setkání s nimi bylo velmi drsné. Podělily se s námi o své zážitky z buše, kam je rebelové odvěkli.

Velikou zkušeností byla též návštěva místní nemocnice St. Mary Hospital Lacor, která zde funguje již od roku 1959 a je v ní 477 lůžek. V den naší návštěvy zde bylo 750 pacientů. Ti, na které nezbude lůžko, se musí uskrovnit na chodbách nemocnice či v zahradě.

Přešťoz byl program velice nabitý, zbyl nám čas i na turistické zajímavosti.

Jednou z nich byl pramen řeky Nilu v místě, kde vytéká z Viktoriina jezera a vydává se na devadesátidenní cestu dlouhou 6 300 kilometrů přes Ugandu, Súdán a Egypt do Středozemního moře. Prožili jsme tam romantický západ slunce a příchod soumraku s hejny netopýřů. Téměř ke konci našeho pobytu se nám při cestě po jižní části Ugandy naskytla příležitost stanout na rovníku. Kdo by odolal! Uganda je jednou z deseti zemí, kterou rovník prochází. Asi po hodinovém pokračování rovníku sem a tam a nakupování upomínkových předmětů jsme navštívili malou rovníkovou hospůdku, kde jsme ochutnali ugandské pivo Nile Special vyráběné z nilské vody.

Naše spolupráce s PMD v Ugandě ovšem neskončila návratem domů. Na přelomu měsíců května a června navštíví naši zemi skupina 23 ugandských dětí v doprovodu šesti dospělých. Stráví zde dva týdny, během kterých se budou seznamovat se životem v naší zemi. Veřejnost bude mít také příležitost seznámit se s bohatstvím ugandské kultury a víry prostřednictvím filmových dokumentů, které o naší cestě připravujeme.

Rád bych touto cestou poděkoval vám všem, kteří jste nás na cestě podporovali a modlili se. Vaše modlitby byly a jsou potřebné. Věřím, že naše misijní cesta i blížící se návštěva ugandských dětí bude pro všechny povzbuzením k další pomoci chudým v Ugandě.

Pavel Šaněk

Hudba – ohlasy nás zajímají

Z hudebních pořadů, které pro vás na Proglasu připravuji, jeden jediný stojí a padá s vašimi ohlasy. Hitparádu *Kolem se toč* bych totiž bez vašich dopisových a e-mailových reakcí vytvářet nemohl. I přes občasné výkyvy vás naštěstí hlasuje dlouhodobě dost na to, aby pořad dál mohl vznikat. Jako odměnu za vaši chvilku strávenou s hlasováním vám každý týden nabízím lákavé ceny – cédéčka, kazety, vstupenky na koncerty. Zkuste se tedy zapojit do hlasování i vy, kteří zatím váháte.

Ostatní hudební pořady jsou na tom – co se počtu vašich ohlasů týká – o poznání hůře. Avšak přece právě vaše reakce mi může pomoci vybírat pro vás z téměř nekonečné řady existujících hudebních projektů ty, které vás zaujmou a potěší.

Od letošního ledna jsem si založil ve svém počítači nový soubor, do kterého si pečlivě zaznamenávám každou vaši reakci na jakoukoli část hudebního vysílání Proglasu. Že se vám líbil rozhovor, profilový pořad nebo i jednotlivá písnička. Zajímají mě vaše občasné telefonáty, e-maily (na ty se v rámci možností snažím i odepisovat) i dopisy.

Například v únoru přišlo nejvíce pozitivních ohlasů na reprizu téměř rok starého profilového pořadu o písničkářce Radůze. Potěšil mě například pan Antonín, náš 85letý posluchač, který si přý Radůzy všiml v televizním pořadu Noc s Andělem, a tak náš profil v týdeníku *Slyšte, lidé!* poslouchal „s nadšením přes všechny neduhy stáří“.

A co dalšího se vám v únoru 2004 hodně líbilo? Písničky už neexistující křesťanské skupiny Čtyřchlap, volně zařazované do vysílání. Rozhovor s Janem Burianem. Profilový pořad o Jarku Nohavicovi. Písnička Vzdálené ostrovy od skupiny Asonance. Nebo rozhovor s instrumentálním duem A.Ho.J., vysílaný na Popeleční středu.

Těším se na další vaše ohlasy na hudební vysílání Proglasu

Milan Tesař

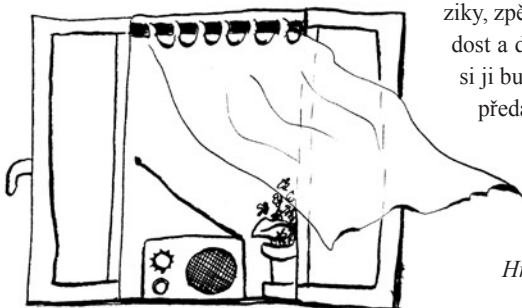
Hledá se písnička

Obvykle si nedávám žádná novoroční ani jiná předsevzetí, ale letos jsem si jedno dala. Ráda bych doplnila hudební archiv lidových písní. A protože to není předsevzetí namířené jen na mě, takže se nemohu vykrucovat, ale především na vás, posluchače, chutě jsem se na začátku roku pustila do práce. Snažím se dohledávat na nejrůznějších místech zapomenuté písničky, přeposlouchávám, zapisuji a zařazuji do vysílání. Zajímám se také o nové věci a mám radost z každého dalšího přírůstku. Doufám, že i vy jste zaznamenali nové písně v našich *Voničkách*.

Věřím, že při poslechu folklorních a dechovkových pořadů čekáte na své oblíbené melodie. Abyste se jich opravdu dočkali, ráda bych vás poprosila o spolupráci. Pokud se vám zdá, že v našem vysílání chybí písně kapely nebo muziky, kterou znáte ze svého okolí, napište mi o ní a já se pokusím nahrávky získat. V současné době má archiv lidových písní přes jedenáct tisíc nejrůznějších melodií a věřím, že i s vaší pomocí se ještě rozšíří a zkvalitní. Předem děkuji za jakoukoliv informaci a pomoc.

Ráda bych vás také informovala o tom, že Proglas i letos pro vás chystá přímý přenos z Mezinárodního folklorního festivalu ve Strážnici www.ulk-straznice.cz. Mediálně podporujeme také akce Folklorního sdružení České republiky. Budeme vás na ně zvat ve vysílání, vy si o nich můžete přečíst na www.fos.cz. Těšíme se také na oslavy 50. výročí založení dnešního Vojenského uměleckého souboru Ondráš z Brna.

Příležitosti k radosti z muziky, zpěvu a tance bude letos dost a dost, těším se tedy, že si ji budeme moci vzájemně předávat. Já tak budu činit ráda ve *Voničkách lidových písní*, ve *Folklorním okénku* i v pořadu *Hrajte, kapely!*
Helena Bízová

Duchovní hudba a Rok české hudby na vlnách Proglasu

Přestože slovo *oktáva* je latinského původu, pořad, který nese toto jméno, je český. I když pravda je, že se v něm tu a tam vyskytne hudba na latinský text, který bývá většinou duchovního rázu. A právě duchovní hudbě se bude věnovat nový cyklus pořadů, jehož spoluautorem a patronem je olomoucký biskup a zároveň člen Papežské komise pro kulturní dědictví církve, Josef Hrdlička. Cyklus nazvaný *Dialog hudby a víry* budeme vysílat vždy třetí týden v měsíci v pravidelném čase *Oktávy*, tedy v pátek v 16:55. První díl, věnovaný gregoriánskému chorálu a nejstarším českým duchovním písním, uvedeme 21. května.

Duchovní hudba na stanici Proglas však samozřejmě nezní jen v *Oktávě*. Své pravidelné místo má ve všední den ve 20:25 a v neděli v 8:00 ráno a ve 20:30 večer, kdy můžete slyšet díla skladatelů

známých i anonymních, od nejstarších dob až po současnost, katolíků, evangelíků i pravoslavných. Díky hudebnímu vydavatelství Rosa, které nejen vydává, ale také dováží skvělé nahrávky, jsme získali kompletní cyklus duchovních kantát Johanna Sebastiana Bacha – navíc ve vynikajícím provedení, takže je určitě na co se těšit. (Velký dík patří řediteli Rosy Liboru Mathauserovi, který nám vyšel finančně velmi vstřícně.)

A ještě jednu novinku bych vám ráda napsala. Pokud máte rádi hudbu českých mistrů Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, Leoše Janáčka a dalších, můžete jejich skladby poslouchat v novém pořadu reagujícím na *Rok české hudby* vždy druhý a čtvrtý, eventuálně pátý pátek v měsíci, počínaje 23. dubnem v 17:30.

Příjemný poslech přeje

Klára Beránková

Zpívání v Ugandě

Koncert při vydání CD s názvem *MIRIMBE MARIA*.
Pěvecký sbor ST. KIZITO CHOIR – Nsambya s
biskupem C. Kakoozem

Dechová skupina mladých ugandských
chlapců M-LISADA BRASS BAND

Z Deníčku Radka Habáně

25. října 1995

Můj milý Deníčku. Drž se! Dnes jsem se ucházel o práci v Radiu Proglas!

Jako bych byl nějaká zahraniční delegace, na kterou všichni netrpělivě čekali, mě se srdečným úsměvem přivítal mě středně vysoký muž pevné postavy, v obleku na míru a s tmavomodrou kravatou s tenkými bleděmodrými šikmými proužky, ve kterých zářily žluté tečky s hnědým ohraničením, jež dokonalým způsobem ladilo ke tkaničkám na jeho elegantních botách. Na první

pohled ředitel. Vysvětlil jsem své přání pracovat v rádiu a dále se náš rozhovor nesl v příjemné atmosféře diplomatického jednání na světových kongresech. Záhy jsem nabyl dojmu, že všechny brány v Proglasu jsou mi otevřeny. Když došlo na otázku, co prý říkám na inspiraci současných autorů ranou tvorbou Césara Francka, objevil se ve dveřích další muž.

Byl stejně vysoký jako ten první, ale hubený, hladce oholený; s kulatými brýlemi budil dojem intelektuála z uměleckých kruhů. Rozený ředitel. Prý teď žádného moderátora nepotřebují, těch mají nadbytek. Jestli prý nerozumím satelitům. Proglas totiž potřebuje vysílat z vesmíru. Ač bych se klidně kvůli práci v rádiu nechal vystřelit raketou na oběžnou dráhu, musel jsem po pravdě odvětit, že satelitům nerozumím. Tak to se prý nedá nic dělat...

A je to. Deníčku milý! Můj sen o slavném moderátorovi praskl jako mýdlová bublina.

Vtom se na scéně objevil třetí chlápek s vysílačkou v ruce. Urostlý jako ten

první, vizáží a účesem podobný tomu druhému. Další ředitel. Už ne! Co bych v rádiu jako chtěl dělat? zeptal se. Frustrován, že neznám nějakého Frantu Cézara, že nerozumím satelitům a že mě stejně nepotřebují, jsem zničeně a zkrroušeně a odevzdaně odvětil, že cokoli a zadarmo! Nastalo nepředstavitelně dlouhé, snad nejdelší v mém životě, sekundové ticho.

Hodný ředitel s kravatou začal souhlasně pokyvoval hlavou. Přísný ředitel s brýlemi si mnul bradu, řka, že to je zajímavá nabídka. A třetí, kdoví jestli ředitel, rozhodl, že mám vytvořit něco rozhlasového a přijít za týden, že se uvidí.

Hurá!!! Můj Deníčku! Tak přece jen mi svítla jiskřička naděje! Moderátorů mají hodně, ale ředitelů třeba málo. Kdo ví? Napíšu Ti za týden, jak to dopadlo.

Tvůj Habža

P.S.: Otázka pro správné detektivy:

Kdo je skutečný ředitel Radia Proglas?

- a) muž s kravatou
- b) muž s brýlemi
- c) muž s vysílačkou

(Správnou odpověď najdete na straně 20.)

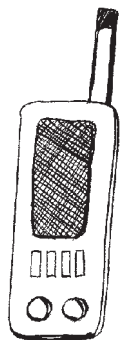
Bud'me tolerantní

Každá z nás se občas cítí mizerně a někdy ještě hůř. Zvláště vy, které máte doma dorůstající děti.

Je to neuvěřitelné, co z těch úžasných voňavých boubelatých miminek vyrostlo! Je toho všude plno, dělá to rámus a nepořádek (slušně řečeno), je to drzé, podřobané, často je to dřív cítit než vidět a je to většinou „v pohodě“ (na rozdíl od nás). Na matku si to vzpomene, jen když to má hlad nebo nemůže najít čisté ponožky.

Je to neuvěřitelné, co se vyklubalo z toho pohledného milého zamilovaného mládence, kterého jsme si před lety braly. Málokterá z nás má to štěstí, že jí zůstal oporou. Naše „opory“ jsou většinou unavené z práce (v tom lepším případě pracují) a musí hlavně odpočívat. To jim ovšem nebrání v tom, aby nám vždycky dobře poradily a upozornily nás na naši neschopnost.

Je to neuvěřitelné, co zbylo z nás. Byly jsme

přece docela pohledné kočky. Měly jsme rády společnost a legraci. A ty plány do budoucna! (Raději nevzpomínat.)

Tak a podobně jsem nedávno uvažovala. K čemu tu vlastně jsem? Nebude dlouho trvat a děti vylétnou z hnízda (docela fajn přirovnání – to naše vypadá jako vrabčí). Co z nich bude? Co zbylo z těch představ, které jsem měla při jejich narození? Raději nepřemýšlet. Jsem tak utahaná, že nevím, jestli ulehnout do postele nebo raději rovnou do rakve.

Nakonec jsem si to s tou rakví přece jen pomyslela, však mi neuteče. Dám si ještě jednu šanci. Navštívím rodinnou poradnu. Uvidíme, co mi tam odborníci na trable poradí. Nakonec, není co ztratit, rady jsou zadarmo. Když nic, tak se alespoň vypovídám. Stejně mě doma nikdo neposlouchá a tam to mají v pracovní náplni.

A tak jsem vyrazila. První dojem – super: příjemné prostředí, pohodlné křesílko, sympatický usmávající se psycholog (to má asi také v pracovní náplni).

Vyklopila jsem na sebe všechno, jak nestíhám, jaký je u nás neustále binec a jak se za to stydím, nikomu to ale nevadí, všichni jsou v pohodě a... Moudrý muž se usmál a řekl: „Ale vy byste měla být hrdá!“

„Hrdá?! Prosím vás, na co?“

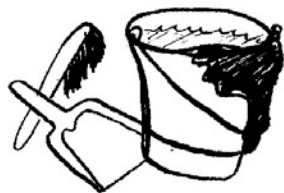
„Na to, jak jste úžasně tolerantní. Vždyť vy jim umožňujete, aby se dobře cítili!“

No jo, to mě fakt nenapadlo. A je to tak jasné. Já jsem opravdu neskutečně tolerantní. Trpím, a přesto umožňuji ostatním členům rodiny, aby byli v pohodě. Že jsem na to nepřišla už dřív! Kolik nervů bych si ušetřila!

A protože vím, že nejsem zdaleka sama, kdo trpí podobnými pocity, rozhodla jsem se o tom napsat i vám, milé maminky a hospodyňky. Hroutíte se při předsta-

vě generálního úklidu? Vykašlete se na to a ***bud'te tolerantní!***

Magda Hauserová

Belgické zázraky

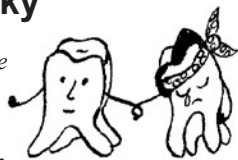
Bojíte se zubaře? Máme

pro vás jednoduché

řešení: Přestěhujte

se do Belgie! Z případ-

ných pochybností o smyslu tohoto kroku vás vyvede příspěvek naší spolupracovnice Jany Strejčkové, pobývající momentálně v Bruselu:

Situace to vyžadovala, a tak jsem telefonicky kontaktovala dentistu – do týdne jsem měla termín. S pomocí české kolegyně jsem našla budovu – i to tady bývá někdy problém, zvláště když vám spelují název ulice francouzsky, to se pak můžete dostat třeba do..., jak se mi už také stalo ☺.

Zazvonila jsem před domem a za chvíli přišel sám doktor v bílém plášti a uvedl mě do své ordinace. Byla jsem omráčena. V pokoji bylo podivné přitímní a ze všech stran na mě blikaly přístroje.

Nejdříve jsme společně pomocí nejrůznějších moderních technologií hledali kaz. Pan doktor se velmi snažil a zkoušel špachtlí namočenou v podivném roztoku zjistit, která místa jsou pro mě citlivá, pak podrobně zkoumal každou moji plombu. Poté jsme moje zuby ofotili a sledovali je „live“ na obrazovce počítače. S mou pomocí jsme objevili kaz a začaly belgické zázraky.

Vrtání zubu bez lokální anestezie je v Belgii nemyslitelné, takže mi lékař dal injekci, abych opravdu nic nepocítila. Aby měl suchou pracovní plochu, vložil mi pod jazyk hadičku s jakousi cirkulující párou – nevím, co to bylo, ale chvílemi jsem se dusila. Pak začal něžně vrtat. Když bylo dovtváno, došel si pro hotovou zubní plombu – žádné míchání prášku jako u nás – a jemně ji vložil na místo. Konec historky je jasný: stálo mě to 60 EUR.

Pan doktor mi ještě nabízel, že mi vybělí zuby (v Belgii se to teď nosí), doporučil mi zubní pastu, napsal předpis a dal svoji vizitku, „kdybych něco potřebovala“. Poté mě vyprovodil až na ulici.

Věřím, že českým pacientům se o takové péči jen zdá (stejně jako českým zubařům o takových platbách).

Hezký den přeje

Jana Strejčková

Z vašich dopisů

Dovoluji si reagovat na Váš rozhovor s Liborem Raclavským, autorem pořadu Pravoslavní, Rozhovor uveřejnil Zpravodaj Radia Proglas č. 27 na str. 4 a 5. Na otázku „Jak vidíte budoucnost vztahů mezi pravoslavím a katolickou církví u nás?“ odpovídá L. Raclavský takto: „Domnívám se, že představitelé většinové církve u nás budou spíše podporovat své vnitřní proudy, jako např. tzv. řeckokatolickou církev... Co se týče oficiálního ekumenismu, nejsem přesvědčen o upřímnosti na žádné straně.“ Jádrem věci je, že o řeckokatolické církvi mluví otevřeně jako o „takzvané“. Tímto výrokem zcela jasně porušuje platnou ústavu ČR, tedy základní zákon státu, v němž žije a úsobí. Řeckokatolická církev je státem uznána právě tak jako církev pravoslavná. Oběma církvím tedy náš stát zaručuje plnou svobodu. Základní podmínkou pro skutečný ekumenický dialog je vzájemná úcta a respekt k názorům všech jeho účastníků. Protože řeckokatolická církev je nedílnou součástí katolické církve (uznává papeže za viditelnou hlavu církve, věroučně se v němčem neliší), vyjadřuje se Raclavský s pohrdáním o celé katolické církvi. Trpí-li jeden úd církve, trpí všechny údy. Takový postoj ovšem vylučuje jakoukoliv oficiální ekumenickou spolupráci.

Na otázku „Co chystáte v příštím roce pro Radio Proglas?“, L. Raclavský odpovídá mimo jiné: „Přemýšlím také o sérii pořadů věnovaných pro-

následování ruské církve, doslova genocidě. Zajímají mě příběhy gulagů, novomučedníci 20. století.“ Mohu upřímně ujistit Vás, vážená paní šéfredaktorko, i L. Raclavského, že právě na tento pořad se těším a myslím si, že uvažovaný cyklus bude vítaným přínosem pro všechny posluchače Radia Proglas. Mám totiž hlubokou úctu ke všem svědkům víry, bez ohledu na jejich církevní příslušnost.

Stanislav, Hostinné

Na dopis odpovídá L. Raclavský:

Označení „tzv. řeckokatolická církev“ není míněno pejorativně, nechci se někoho dotknout, pouze rozlišit tyto dvě větve katolické církve: římskou a řeckou. Co se ekumenismu týče, zdá se mi, že pro většinové

církvě je nyní důležitější řešit vlastní záležitosti nežli oficiální vztahy k pravoslavné církvi, která je v naší zemi menšinová.

Tak jsem si trochu neuměle zaveršovala:

Když jsem se od vás z Brna vrátila, svoji zásilku jsem doma zvažila.

Bylo toho devět kilo osmdesát, počet kusů – celkem devadesát.

V pondělí jsem v Holešovicích a Letné začala a večer u Terezičky po mši něco málo „udala“.

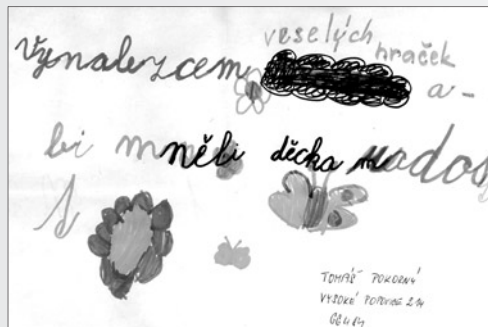
Na pátek jsem si nechala Čimice a na sobotu mě sídliště – Bohnice.

Nutno ještě docenit mého syna pomoc, že doručil Ruzyni, Bílou horu, Liboc.

Díky Bohu, že mi nohy ještě slouží, i když někdy únavou se tělo „plouží“.

Ale na jaře to, dá-li Pán Bůh, půjde trochu líp, když si na část rybníku budu moci kolo vzít!

Eva, KaPr z Prahy (redakčně zkráceno)

Tomáš Pokorný nám napsal, čím chce být (čtete na str. 7)

Pouť do Říma

Každoročně se v různých evropských zemích setkávají představitelé evropských křesťanských rádií sdružených v CERCu. Členy této organizace se postupně stávají křesťanská rádia Evropy – jejich počet vzrostl za deset let existence ze čtyř na patnáct (dalších pět má status pozorovatelů).

K letošnímu jubilejnímu setkání jste zváni také vy – bude to totiž pouť posluchačů křesťanských rádií a proběhne v termínu **od 14. do 17. října 2004** v Římě. Kromě obvyklého poutního průběhu organizovaného agenturou Awer tour, která připravuje duchovní zájezdy, vás zveme na sobotu 16. října do Vatikánu, kde Jan Pavel II. poskytne

mimořádnou audienci pracovníkům a posluchačům křesťanských rádií. Po audienci bude také čas na setkání mezi posluchači různých rádií a také těmi, kteří je tvoří.

Napište, pokud budete mít zájem jet

s námi – dopis prosím označte značkou „ŘÍM“. Vaše kontakty předáme cestovní kanceláři Awer tour organizující pouť. Na setkání s vámi v Římě se spolu s ostatními těší

Martin Šmidek

(Podrobné informace o pouti a programu přinese v letním vydání Zpravodaje č. 29.)

KATECHISMUS NA INTERNETU

Od března 2004 je na adrese

www.katechismus.cz

k dispozici kompletní text *Katechismu katolické církve*. Jak v něm vyhledávat?

Obsah knihy. Knižní vydání katechismu má velmi podrobný obsah s poměrně složitou strukturou, i v počítači jej můžeme využít.

Fulltext. Znamé počítačové okénko „vyhledávání“, zde je v levém menu nahoře.

Klíčová slova. Vyhledávání zobrazí čísla odstavců, v nichž se vyskytuje hledané téma. Každý odstavec (paragraf) má přiřazených 5 klíčových slov.

Reistrík. Vychází ze systému klíčových slov přiřazených jednotlivým paragrafům, klíčová slova jsou zde řazena abecedně.

Vyhledávání podle **čísla paragrafu**. Umožňuje velmi snadnou orientaci.

ZNÁTE Z PROGLASU: Marie Calasanz Ziescheová

– spisovatelka a řeholnice v Rheinbachu (Německo).

Autorka oblíbených historických románů, např.: „*A vody plynou*“, „*Nový začátek*“, „*Odkaz*“.

Knihu „*Velká odvaha*“ čte od 13. dubna 2004 na vlnách **Radia Proglas** Jana Beránková. (Čtení na pokračování, pondělí až pátek, vždy od 11.05 hod., repríza ve 21.30 hod.).

Marie C. Ziescheová VELKÁ ODVAHA

Románové zpracování života Julie Billiartové.

Váz., 277 str., 239 Kč
obj. č.: 10 775

Marla C. Ziescheová VE SLUŽBĚ BOHU A LIDEM

Životní příběh blahoslavené Marie Terezie Schererové.

Váz., 172 str., 169 Kč
obj. č.: 10 909

Marla C. Ziescheová PŘIŠEL Z HOR

Román z prostředí malé horské vesničky na severu Itálie.

Váz., 181 str., 179 Kč
obj. č.: 10 892

Karmelitánské
nakladatelství

Kostelní Vydří č. 58
380 01 Dačice
e-mail: zasilk@kna.cz

**Členové Klubu přátel Radia Proglas získají
slevu 8% z ceny.**

www.kna.cz

Na provoz Radia Proglas můžete přispět jakoukoli částkou na následující účty:

Radio Proglas s. r. o.: 153600621/0100

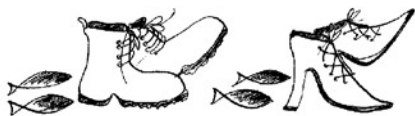
Nadační fond Radia Proglas: 85038621/0100

jako variabilní symbol uveďte své číslo člena Klubu přátel Radia Proglas nebo rodné číslo.

Přijďte pobejt!

Proglas je předzpěvem k evangeliím. Cyril a Metoděj, před tím, než se vydali na svou misi daleko od rodné země, toužili do několika nádherných veršů vetknout své nadšení z krásy Božího slova, jehož světlo se dostává tam, kde dříve nezářilo. Přišli a radostná zvěst, kterou hlásali, se stala potěšením i nadějí, pojítkem mezi lidmi, kmeny, rodinami, generacemi.

O mnoho staletí později je Proglas rozhlasovou stanicí, která chce přinášet světlo a propojovat. Těší nás přicházet k vám domů, kdykoliv otočíte knoflíkem svého rozhlasového přijímače. Velmi rádi jsme u vás hosty a pevně věříme, že vítanými. Párkrát do roka ovšem zveme na návštěvu my vás – to proto, abyste také viděli, kde jsme doma, kde je naše „kuchyně, obývací a ložnice“ (i to poslední někdy platí). Jednou z takových příležitostí je **Den otevřených dveří**. Ten letošní proběhne v **sobotu 12. června**. Od 9 do 14 hodin se na vás budou těšit moderátoři, redaktoři, technici, vedoucí pracovníci, sekretářky... všichni ti, kdo pro vás vysílání připravují. Nebude chybět program pro děti i místo vhodné k odpočinku.

A ještě jedno setkání, vlastně taky „domovské“. První vysílač našeho rádia bydlí na rozhledně na **Svatém Hostýně**. Právě proto sem každé jaro putujeme, obtíženi modlitbami, prosbami i díky za sebe i za druhé. Tentokrát se k nám přidejte, chcete-li, v **neděli 23. května**. Bohoslužbu v 10:15 celebruje milý host, opavský děkan P. Josef Veselý, zpěvem doprovází Anima Una. Ani tady nebude chybět pravidelný polední program, čas k setkávání, rozhovorům, naslouchání i ztišení.

Schopnost být spolu je opravdovým uměním. Jako nám u vás, snad i vám bude u nás a s námi dobře. Těšíme se na to.

Lucie Endlicherová

Správná odpověď z Deníčku Radka Habáňe: c) muž s vysílačkou.

Kontakty:

Brno – hlavní redakce
Barvičova 85, 602 00 Brno
tel: 543 217 241
fax: 543 217 245
GSM brána: 603 170 692
e-mail: radio@proglas.cz
www.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch
Velké Náměstí 32,
502 00 Hradec Králové
tel., záznamník: 495 063 423
fax: 495 063 424
e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim
Blažejské nám. 4
771 00 Olomouc
tel, fax, záznamník: 585 220 668
e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika
Kostelní náměstí 2
702 00 Ostrava
tel, fax, záznamník: 596 115 047
e-mail: hedvika@proglas.cz

Praha – studio Kristián
Thákurova 3, 160 00 Praha
tel, fax: 224 324 310,
tel.: 220 181 319
e-mail: kristian@proglas.cz

Litoměřice – studio Štěpán
Diecézní dům kardinála Trochty
Komenského 4, 412 01 Litoměřice
tel.: 416 732 077
e-mail: stepan@proglas.cz